

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від _____ 2021 р. № _____

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ морського обладнання

Загальна частина

1. Цей Технічний регламент розроблено на основі Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/90/ЄС від 23 липня 2014 року про суднове обладнання та про скасування Директиви Ради 96/98/ЄС та з метою підвищення рівня безпеки на морі та запобігання забрудненню морського середовища шляхом запровадження єдиних вимог до морського обладнання, яке призначене для встановлення на борту суден, а також забезпечення вільного обігу такого обладнання на ринку.

2. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються в такому значенні:

1) адміністрація держави прапора – уряд держави країни, під прапором якої плаває судно, або уповноважений урядовий орган (в Україні – Морська адміністрація);

2) введення в обіг – надання морського обладнання на ринку України вперше;

3) вилучення з обігу – будь-який захід, спрямований на запобігання наданню на ринку України морського обладнання, що знаходиться в ланцюгу постачання;

4) виробник – будь-яка фізична чи юридична особа (резидент чи нерезидент України), яка виготовляє морське обладнання або доручає його розроблення чи виготовлення та реалізує його під своїм найменуванням або торговельною маркою (знаком для товарів та послуг);

5) відкликання – будь-який захід, спрямований на забезпечення повернення морського обладнання, яке вже було встановлене на борту суден або придбане з наміром встановити його на борту суден;

6) декларація про відповідність – декларація, складена виробником відповідно до вимог пунктів 50 – 53 цього Технічного регламенту;

7) імпортер – будь-яка фізична чи юридична особа - резидент України, яка вводить в обіг на ринку України морське обладнання походженням з іншої країни;

8) маркування «штурвал» – знак відповідності цьому технічному регламенту, означає символ, зазначений у пункті 17 цього Технічного регламенту та



Документ СЕД МІУ IT-Enterprise

Сертифікат 58E2D9E7F900307B04000006624320072FF9400

Підписувач Кубраков Олександр Миколайович

Дійсний з 25.05.2021 00:00:00 по 24.05.2023 23:59:59

наведений у додатку 1 або, у відповідних випадках, електронну мітку, зазначену в пунктах 25 – 29 цього Технічного регламенту;

9) міжнародні інструменти – міжнародні конвенції, а також резолюції та циркуляри Міжнародної морської організації (ІМО), що вводяться в дію зазначеними конвенціями в їх останній редакції, стандарти випробувань.

10) міжнародні конвенції – конвенції, разом з протоколами і кодексами обов'язкового застосування, прийняті Міжнародною морською організацією (ІМО), які вступили в силу та встановлюють спеціальні вимоги щодо схвалення державою прапора обладнання, яке встановлюється на борту суден:

Конвенція про Міжнародні правила запобігання зіткненню суден на морі 1972 року (COLREG);

Міжнародна конвенція по запобіганню забруднення з суден 1973 року (MARPOL);

Міжнародна конвенція по охороні людського життя на морі 1974 року (SOLAS);

11) Морська адміністрація – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах морського та річкового транспорту;

12) морське обладнання – обладнання, яке підпадає під дію цього Технічного регламенту відповідно до пункту 3 цього Технічного регламенту;

13) надання на ринку – будь-яке платне або безоплатне постачання продукції для розповсюдження, споживання чи використання на ринку України в процесі здійснення господарської діяльності;

14) орган з оцінки відповідності – суб'єкт господарювання, що здійснює діяльність з оцінки відповідності, включаючи калібрування, випробування, сертифікацію, інспектування;

15) оцінка відповідності – процес доведення того, що задані вимоги, які стосуються морського обладнання, були виконані;

16) призначений орган – орган з оцінки відповідності, призначений відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» для виконання ним як третьою стороною завдань з оцінки відповідності згідно з цим Технічним регламентом;

17) продукт – будь-яка одиниця морського обладнання, що міститься у переліку відповідно до пункту 3 цього Технічного регламенту;

18) розповсюджувач – будь-яка інша, ніж виробник або імпортер, фізична чи юридична особа в ланцюзі постачання морського обладнання, яка надає його на ринку України;

19) стандарти випробувань – стандарти випробувань, прийняті Міжнародною морською організацією (ІМО), регулюючими органами, визнаними в угодах про взаємне визнання, в яких Україна є однією із сторін, та національні стандарти, що є ідентичними міжнародним стандартам, прийнятим Міжнародною організацією зі стандартизації (ІСО), Міжнародною електротехнічною комісією (ІЕС), Міжнародним союзом електрозв'язку (ІТУ), національні стандарти, що є ідентичними європейським стандартам, прийнятим Європейським комітетом зі стандартизації (СЕН), Європейським комітетом зі стандартизації в галузі електротехніки (Сенеlec), Європейським інститутом електрозв'язку (ЕТСІ);

20) суб'єкти господарювання – виробник, уповноважений представник, імпортер та розповсюджувач;

21) судно – судно, яке має право плавання під Державним Прапором України та підпадає під дію міжнародних конвенцій;

22) уповноважений представник – будь-яка фізична чи юридична особа – резидент України, яка одержала від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених у такому дорученні завдань.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному у Кодексі торговельного мореплавства України та законах України «Про стандартизацію», «Про акредитацію органів з оцінки відповідності», «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про загальну безпечність нехарчової продукції».

Сфера застосування

3. Дія цього Технічного регламенту поширюється на морське обладнання, встановлене, або призначене для встановлення на борту судна. Перелік морського обладнання з зазначенням стандартів випробувань та варіантів модулів, які використовуються для доведення його відповідності застосовним вимогам, затверджується Мінінфраструктури.

4. Якщо на морське обладнання, зазначене у пункті 3 цього Технічного регламенту, поширюються вимоги інших технічних регламентів відмінні від вимог, встановлених цим Технічним регламентом, таке морське обладнання повинно відповідати вимогам цього Технічного регламенту для цілей, встановлених у пункті 1.

Вимоги до морського обладнання

5. Морське обладнання, яке встановлюється на борту судна на момент або після дати набрання чинності цим Технічним регламентом, повинно відповідати вимогам міжнародних інструментів щодо проектування, побудови,

експлуатаційних характеристик, які застосовувались під час встановлення цього обладнання на судно.

6. Відповідність морського обладнання вимогам, зазначеним у пункті 5 цього Технічного регламенту, повинна бути підтверджена відповідно до стандартів випробувань за допомогою процедур оцінки відповідності, зазначених у пунктах 47 і 48 цього Технічного регламенту.

Застосування

7. Під час видачі, підтвердження або поновлення строку дії суднових документів (свідоцтв), передбачених міжнародними договорами України, на судах, що мають право плавання під Державним прапором України, відповідність морського обладнання вимогам цього технічного регламенту підтверджується перевіркою.

Функціонування внутрішнього ринку

8. Органи виконавчої влади не повинні забороняти, обмежувати чи перешкоджати введенню в обіг або встановленню на борту судна, що здійснює плавання під Державним Прапором України, морського обладнання, яке відповідає вимогам цього Технічного регламенту, у тому числі шляхом відмови у видачі, продовженні чи поновленні пов'язаних з цим сертифікатів.

Перехід судна під прапор Держави Україна

9. Судно, під час отримання свідоцтва на право плавання під Державним Прапором України, підлягає у встановленому законодавством порядку перевірці для підтвердження, що встановлене на борту морське обладнання відповідає судновим документам та вимогам цього Технічного регламенту і має маркування «штурвал» та/або електронну мітку, або є еквівалентним.

10. Якщо дата встановлення на судні морського обладнання не може бути визначена, таке обладнання може бути визначене еквівалентним у встановленому законодавством порядку з урахуванням відповідних міжнародних інструментів.

11. Морське обладнання, що не має маркування «штурвал» або його не можливо визначити еквівалентним, повинне бути замінене.

12. На морське обладнання, яке визначається еквівалентним, у встановленому законодавством порядку видається відповідне свідоцтво, яке повинно за будь-яких обставин супроводжувати таке обладнання. Це свідоцтво надає можливість залишати таке морське обладнання встановленим на борту судна та може містити інформацію щодо обмежень або особливостей використання такого обладнання.

Стандарти морського обладнання

13. До морського обладнання повинні застосовуватися міжнародні стандарти, розробником яких є ІМО та органи зі стандартизації, зокрема технічні специфікації та стандарти випробувань морського обладнання, використання або встановлення якого на борту суден є необхідним для підвищення рівня безпеки на морі та запобігання забрудненню морського середовища.

14. У разі відсутності стандартів випробувань для конкретної позиції морського обладнання з метою усунення серйозної загрози для безпеки мореплавства, охорони людського життя і навколишнього природного середовища застосовуються технічні специфікації та стандарти випробувань для цього морського обладнання, визначені Мінінфраструктури .

Такі технічні специфікації повинні застосовуватися на тимчасовій основі до моменту прийняття відповідних стандартів випробувань для такого морського обладнання.

15. У разі серйозної прогалини або відхилення в чинному стандарті для конкретної позиції морського обладнання, за необхідності усунути виявлену загрозу для безпеки мореплавства, охорони людського життя і навколишнього природного середовища, Мінінфраструктури визначаються відповідні технічні специфікації та стандарти випробувань для такої конкретної позиції морського обладнання – в межах, необхідних лише для усунення серйозної прогалини або відхилення.

При підготовці технічних специфікацій та стандартів випробувань можуть проводитися консультації з експертами, включаючи експертів держав-членів Європейського Союзу (далі – ЄС).

Технічні специфікації та стандарти випробувань, визначені відповідно до пунктів 14 і 15 цього Технічного регламенту, застосовуються на тимчасовій основі до моменту перегляду або прийняття ІМО відповідного стандарту стосовно цього морського обладнання. Зазначені технічні специфікації та стандарти випробувань є єдиним способом задоволення вимог цього Технічного регламенту та повинні бути розроблені з урахуванням поточних напрацювань міжнародних інструментів.

16. Такі технічні специфікації та стандарти випробувань підлягають оприлюдненню на офіційному вебсайті Мінінфраструктури і до них забезпечується відкритий та безоплатний доступ.

Маркування «штурвал»

17. Морське обладнання, відповідність якого вимогам цього Технічного регламенту доведено згідно з процедурами оцінки відповідності, повинно мати маркування «штурвал».

18. Не допускається нанесення маркування «штурвал» на будь-який інший продукт, окрім морського обладнання.

19. Маркування «штурвал», нанесене виробником або його уповноваженим представником, за формою та розміром повинно відповідати вимогам, встановленим у додатку 1 до цього Технічного регламенту.

20. При використанні маркування «штурвал» застосовуються загальні принципи, встановлені у статті 30 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Правила та умови для нанесення маркування «штурвал»

21. Маркування «штурвал» наноситься на морське обладнання або на таблички технічних даних так, щоб він був видимим, чітким і стійким до стирання протягом встановленого строку служби морського обладнання, або вбудований в його програмному забезпеченні. Якщо нанесення маркування «штурвал» на морське обладнання неможливо, або не виправдано з урахуванням властивостей продукту, воно повинно бути прикріплене до упаковки морського обладнання та до супровідних документів до нього.

22. Маркування «штурвал» наноситься на кінцевому етапі виготовлення.

23. Маркування «штурвал» повинно супроводжуватися ідентифікаційним номером призначеного органу, якщо цей орган був залучений на етапі контролю виробництва, а також цифрами року нанесення такого маркування.

24. Ідентифікаційний номер наноситься призначеним органом або, за його вказівкою, виробником або уповноваженим представником виробника.

Електронна мітка

25. З метою сприяння державному ринковому нагляду і запобігання підробки конкретних найменувань морського обладнання, виробники можуть використовувати з урахуванням критеріїв, визначених цим Технічним регламентом, форму електронної мітки замість або додатково до маркування «штурвал». У такому випадку, пункти 17 - 24 цього Технічного регламенту

застосовуються з відповідними змінами, зазначеними в абзаці першому цього пункту.

Під «електронною міткою» у цьому Технічному регламенті слід розуміти маркер з радіочастотною ідентифікацією або кодом матриці даних про морське обладнання, що використовується відповідно до пунктів 26 – 29 цього Технічного регламенту.

26. Перелік морського обладнання, на яке рекомендовано наносити електронну мітку, формується на основі визначеного Комісією ЄС відповідного переліку, та оприлюднюється Мінінфраструктури на офіційному веб-сайті. Під час складання переліку можуть проводитися консультації з експертами, включаючи експертів держав-членів ЄС.

27. Технічні критерії щодо конструкції, виконання, нанесення та використання електронної мітки встановлюються Мінінфраструктури.

28. Для морського обладнання, визначеного відповідно до пункту 26 цього Технічного регламенту, маркування «штурвал» протягом трьох років після дати прийняття відповідних технічних критеріїв щодо конструкції, виконання, нанесення та використання електронної мітки, може доповнюватися електронною міткою.

29. Для морського обладнання, визначеного відповідно до пункту 26 цього Технічного регламенту, маркування «штурвал» через п'ять років після дати прийняття відповідних технічних критеріїв щодо конструкції, виконання, нанесення та використання електронної мітки, може бути замінено електронною міткою.

Обов'язки суб'єктів господарювання

Обов'язки виробників

30. Виробники нанесенням маркування «штурвал» гарантують, що морське обладнання, яке має маркування «штурвал», спроектоване і виготовлене відповідно до технічних специфікацій і стандартів випробувань та беруть на себе зобов'язання, визначені в пунктах 31 - 39 цього Технічного регламенту.

31. Виробники складають технічну документацію і проводять оцінку відповідності за однією із процедур, перелік яких наведено в пункті 48 цього Технічного регламенту.

32. Якщо відповідність морського обладнання вимогам цього Технічного регламенту доведено результатами процедури оцінки відповідності, виробники

відповідно до пунктів 50 - 54 цього Технічного регламенту складають декларацію про відповідність за формою, наведеною у додатку 4 цього Технічного регламенту, та наносять на морське обладнання маркування «штурвал» та/або електронну мітку.

33. Виробники забезпечують зберігання технічної документації та декларації про відповідність протягом 10 років після нанесення маркування «штурвал», але не менше передбаченого строку експлуатації зазначеного морського обладнання.

34. Виробники забезпечують наявність процедур, необхідних для підтримання відповідності серійного виробництва морського обладнання вимогам цього Технічного регламенту. При цьому повинні враховуватися зміни у конструкції або характеристиках морського обладнання, а також зміни у вимогах міжнародних інструментів. За необхідності, виробники проводять нову оцінку відповідності згідно з процедурами, наведеними у Додатку 2 цього Технічного регламенту.

35. Виробники забезпечують нанесення на морське обладнання, яке вводиться в обіг, позначення типу, номера партії або серійного номера чи іншого елемента, що дає змогу їх ідентифікувати, або в разі, коли розмір або характеристики елемента морського обладнання унеможливує нанесення цих даних, зазначати необхідну інформацію в супровідних документах або на пакуванні, або на обох.

36. Виробники зазначають на продукті власне найменування, зареєстроване комерційне найменування або зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг), поштову адресу, за якою з ними можна зв'язатися, або, якщо це неможливо, на пакуванні чи в супровідному документі, або на обох. Адреса повинна вказувати на єдине місце, за яким можна звернутися до виробника.

37. Виробники забезпечують супроводження морського обладнання інструкціями та всією інформацією, необхідною для його безпечної установки на борту судна і використання, у тому числі із зазначенням інформації про обмеження щодо використання (у разі необхідності), яка повинна бути чіткою, зрозумілою та дохідливою, разом з будь-якою іншою документацією, необхідною відповідно до вимог міжнародних інструментів або стандартів випробувань.

38. Виробники, які вважають або мають підстави вважати, що морське обладнання, яке введене ними в обіг та має маркування «штурвал», не відповідає вимогам цього Технічного регламенту, негайно вживають корегувальних заходів, необхідних для приведення морського обладнання у відповідність зі встановленими цим Технічним регламентом вимогами, вилучення його з обігу та/або його відкликання (далі – корегувальні заходи). У разі, якщо морське

обладнання становить ризик для безпеки судноплавства, охорони людського здоров'я і навколишнього природного середовища, виробники повідомляють орган державного ринкового нагляду, надають детальну інформацію, зокрема про невідповідність такого обладнання, та вжиті корегувальні заходи.

39. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду виробники надають йому інформацію та документацію державною мовою, необхідну для демонстрування відповідності морського обладнання вимогам цього Технічного регламенту, а також надають йому доступ до своїх приміщень для цілей ринкового нагляду та зразки або доступ до місць виготовлення зразків. За запитами органу державного ринкового нагляду виробники співпрацюють з ним стосовно будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, які становить введене ними в обіг морське обладнання.

Обов'язки уповноважених представників виробника

40. Виробник, який є нерезидентом, на підставі письмового доручення визначає уповноваженого представника, зазначивши у дорученні найменування та контактну адресу, за якою можна зв'язатися з уповноваженим представником.

41. Обов'язки виробника, визначені в пункті 30 цього Технічного регламенту, а також обов'язок щодо складання технічної документації не включаються до предмета доручення, одержаного уповноваженим представником

42. Уповноважений представник виконує завдання, визначені в дорученні, одержаному від виробника. Доручення повинно давати змогу уповноваженому представнику виконувати як мінімум такі обов'язки:

зберігати декларацію про відповідність і технічну документацію для надання їх на запити органів державного ринкового нагляду протягом щонайменше 10 років після нанесення маркування «штурвал», але не менше передбаченого строку експлуатації морського обладнання;

на обґрунтований запит органів державного ринкового нагляду та контролю надавати йому всю інформацію та документацію, необхідну для доведення відповідності морського обладнання вимогам Технічного регламенту;

на вимогу органів державного ринкового нагляду та контролю співпрацювати з ним стосовно будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, що становить морське обладнання, на яке поширюється дія доручення.

Обов'язки інших суб'єктів господарювання

43. Імпортери зазначають власне найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг) і адресу на морському обладнанні або, якщо це неможливо, на його пакуванні або в документі, що супроводжує таке морське обладнання, або на обох.

44. Імпортери та розповсюджувачі на обґрунтований запит органів державного ринкового нагляду та контролю надають йому всю інформацію та документацію, необхідні для підтвердження відповідності морського обладнання вимогам цього Технічного регламенту, державною мовою. На вимогу органів державного ринкового нагляду та контролю імпортери та розповсюджувачі співпрацюють з ним для усунення ризиків, які становить введене ними в обіг морське обладнання.

45. У разі коли імпортер або розповсюджувач вводить в обіг морське обладнання, або встановлює його на борту судна під своїм найменуванням чи торговельною маркою або модифікує вже введене в обіг морське обладнання у такий спосіб, що це може вплинути на його відповідність застосовним вимогам цього Технічного регламенту, він вважається виробником та повинен виконувати обов'язки виробника, встановлені у пунктах 30 – 39 цього Технічного регламенту.

46. Суб'єкти господарювання протягом 10 років з дати введення морського обладнання в обіг, але не менше строку експлуатації морського обладнання, надають органу державного ринкового нагляду на його обґрунтований запит інформацію, що ідентифікує:

- будь-якого суб'єкта господарювання, який поставив їм морське обладнання;
- будь-якого суб'єкта господарювання, якому вони поставили морське обладнання.

Оцінка відповідності та призначення органів з оцінки відповідності

Процедури оцінки відповідності

47. Перед введенням в обіг морського обладнання виробники або уповноважені представники застосовують процедури оцінки відповідності, визначені у пункті 48 та додатку 2 цього Технічного регламенту.

48. Виробник або уповноважений представник виробника повинен проводити оцінку відповідності за допомогою призначеного органу, використовуючи один із варіантів модулів оцінки відповідності для конкретного виду морського обладнання, що містяться у переліку морського обладнання, зазначеному у пункті 3 цього Технічного регламенту.

У разі використання Модуля В (експертиза типу) морське обладнання перед введенням в обіг, підлягає перевірці:

Модуль D (відповідність типові на основі забезпечення якості виробничого процесу) або

Модуль E (відповідність типові на основі забезпечення якості продукції) або

Модуль F (відповідність типові на основі перевірки продукції).

Якщо морське обладнання виробляється індивідуально або в обмеженій кількості, процедурою оцінки відповідності може бути модуль G (відповідність на основі перевірки одиниці продукції).

49. Орган державного ринкового нагляду повинен підтримувати в актуалізованому стані переліки морського обладнання, яке пройшло процедури оцінки відповідності вимогам цього Технічного регламенту, вилучених та відхилених заявок щодо оцінки відповідності морського обладнання, та оприлюднювати його на офіційному вебсайті для доступу до них заінтересованих сторін.

Декларація про відповідність

50. У декларації про відповідність заявляється про те, що виконання вимог, встановлених відповідно до пункту 6 цього Технічного регламенту, було доведено.

51. Декларація про відповідність складається за примірною структурою, наведеною в додатку 4 цього Технічного регламенту, та містить відомості, визначені у відповідних процедурах оцінки відповідності, встановлені в додатку 2 цього Технічного регламенту, та постійно оновлюється.

52. Шляхом складання декларації про відповідність, виробник бере на себе відповідальність і обов'язки, встановлені в пунктах 30 – 39 цього Технічного регламенту.

53. У разі, якщо морське обладнання встановлюється на борту судна під Державним Прапором України, на судно надається копія декларації про відповідність, яка зберігається на борту судна, протягом всього часу, коли таке морське обладнання є встановленим на цьому судні. Декларація про відповідність заповнюється українською мовою та однією з офіційних мов Міжнародної морської організації (ІМО).

54. Копія декларації про відповідність надається призначеному органу, який проводив відповідні процедури оцінки відповідності для подальшого внесення

зазначеної інформації до бази даних (реєстру) відповідно пункту 90 цього Технічного регламенту.

Призначення органу з оцінки відповідності

55. Призначення органів з оцінки відповідності для виконання ними як третіми сторонами завдань з оцінки відповідності згідно з цим Технічним регламентом здійснюється відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

56. Призначені органи повинні відповідати загальним вимогам, установленим пунктом 1 частини першої статті 32 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», та спеціальним вимогам, визначеним у додатку 3 цього Технічного регламенту.

Державний ринковий нагляд

57. Державний ринковий нагляд за морським обладнанням здійснюється відповідно до Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» з урахуванням вимог цього Технічного регламенту.

58. При розробці секторального плану ринкового нагляду орган державного ринкового нагляду повинен враховувати процедури, що проводяться в рамках оцінки відповідності, і зокрема, завдання, покладені на адміністрацію держави прапору міжнародними конвенціями.

59. Заходи державного ринкового нагляду за морським обладнанням включають в себе перевірку документації та морського обладнання, на яке нанесено маркування «штурвал» незалежно чи встановлено це обладнання на борту судна чи ні. Перевірка морського обладнання, встановленого на борту, обмежується такими експертизами, які проводяться без демонтажу морського обладнання, що перебуває у робочому стані.

60. У разі прийняття органом державного ринкового нагляду рішення про відбір зразків продукції для проведення їх експертизи (випробування), виробник надає необхідні зразки морського обладнання або забезпечує доступ до місць виготовлення таких зразків.

Заходи державного ринкового нагляду щодо морського обладнання, яке становить ризик

61. Якщо в органу державного ринкового нагляду є достатні підстави вважати, що морське обладнання становить ризик для безпеки мореплавства, охорони людського життя і навколишнього природного середовища, він проводить перевірку такого морського обладнання на відповідність вимогам цього Технічного регламенту. Суб'єкти господарювання на вимогу органу державного ринкового нагляду співпрацюють з ним стосовно будь-яких заходів, які вживаються для усунення ризиків, яке становить морське обладнання.

Якщо у органу державного ринкового нагляду є підстави вважати, що морське обладнання не відповідає встановленим у цьому Технічному регламенті вимогам, він негайно видає відповідному суб'єкту господарювання припис про вжиття усіх необхідних обмежувальних (корегувальних) заходів для приведення такого морського обладнання у відповідність встановленим вимогам, вилучення його з обігу або відкликання в обґрунтований строк залежно від характеру ризику.

Орган державного ринкового нагляду повідомляє про такі термінові заходи призначений орган.

62. Суб'єкт господарювання вживає всіх необхідних обмежувальних (корегувальних) заходів стосовно таких продуктів, які він увів в обіг або які можуть бути встановлені чи доставлені для встановлення на борту суден під Державним Прапором України.

63. Якщо суб'єкт господарювання не вживає належних обмежувальних (корегувальних) заходів в межах строку, визначеного органом державного ринкового нагляду відповідно до абзацу другого пункту 61 цього Технічного регламенту, або іншим чином не виконує свої зобов'язання відповідно до цього Технічного регламенту, орган державного ринкового нагляду повинен вжити всіх відповідних тимчасових заходів щодо заборони або обмеження морського обладнання, яке введено в обіг або перебуває на борту суден під Державним Прапором України, вилучення його з обігу або відкликання.

Орган державного ринкового нагляду негайно повідомляє про такі термінові заходи призначений орган.

64. Інформація про зазначені в пункті 63 цього Технічного регламенту заходи, вжиті органами державного ринкового нагляду, повинна містити дані, зокрема такі, що необхідні для ідентифікації невідповідного вимогам морського обладнання, його походження, характер передбачуваного порушення та пов'язаного з цим ризику, характер та період дії вжитих заходів, а також пояснення такого виробника. Зокрема органи ринкового нагляду повинні вказати, чим викликана така невідповідність:

невідповідністю морського обладнання застосовним проєктним, конструкторським та експлуатаційним вимогам, встановленим відповідно до пункту 5 цього Технічного регламенту;

недотриманням стандартів випробувань, під час процедури оцінювання відповідності;

недоліками у стандартах випробувань.

Продукція, що відповідає встановленим вимогам, але становить ризик для безпеки мореплавства, охорони людського життя і навколишнього природного середовища

65. Якщо за результатами перевірки характеристик продукції органом державного ринкового нагляду встановлено, що морське обладнання відповідає вимогам цього Технічного регламенту, але становить ризик безпеки мореплавства, охорони людського життя і навколишнього природного середовища, він негайно видає відповідному суб'єкту господарювання припис про вжиття усіх необхідних обмежувальних (корегувальних) заходів для забезпечення, щоб таке морське обладнання, під час введення його в обіг більше не становило такого ризику, або вилучення його з обігу чи відкликання в обґрунтований строк залежно від характеру ризику.

66. Суб'єкт господарювання вживає всіх необхідних обмежувальних (корегувальних) заходів стосовно таких продуктів, які він увів в обіг або встановив на борту суден під Державним Прапором України.

67. Орган державного ринкового нагляду негайно повідомляє призначеному органу всі наявні дані про морське обладнання, зокрема дані, необхідні для ідентифікації такого морського обладнання, його походження та ланцюг постачання, характер пов'язаного з цим ризику, характер і тривалість вжитих тимчасових заходів.

68. Рішення про вжиття обмежувальних (корегувальних) заходів можуть бути змінені чи скасовані відповідним органом державного ринкового нагляду в порядку, встановленому Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції».

69. Орган державного ринкового нагляду повідомляє своє рішення про вжиття обмежувальних (корегувальних заходів) в порядку, встановленому Законом України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції».

Формальна невідповідність

70. Орган державного ринкового нагляду негайно видає відповідному суб'єкту господарювання припис про вжиття протягом визначеного строку заходів щодо усунення формальної невідповідності, якщо цей орган встановить будь-яку таку невідповідність:

маркування «штурвал» нанесено із порушеннями вимог, визначених у пунктах 17 – 24 цього Технічного регламенту;

маркування «штурвал» нанесено не було;

декларація про відповідність не складена;

декларацію про відповідність складено з порушенням вимог цього Технічного регламенту;

технічна документація на морське обладнання не надана або неповна;

копію декларації про відповідність не надано на судно.

71. Якщо невідповідність, зазначену в пункті 70 цього Технічного регламенту, не усунуто або усунуто частково, органи державного ринкового нагляду вживають заходів до обмеження або заборони надання морського обладнання на ринку, або до його відкликання, або вилучення з ринку.

Звільнення від зобов'язань, засновані на технічних інноваціях

72. У виняткових випадках технічних інновацій, передбачених пунктами 14 і 15 цього Технічного регламенту, в установленому законодавством порядку може бути надано дозвіл встановити на борту судна морське обладнання, яке за процедурами оцінки відповідності не відповідає вимогам цього Технічного регламенту (надано звільнення судну від виконання вимог), проте стандартами випробувань встановлено або іншим чином доведено, що таке обладнання відповідає цілям цього Технічного регламенту.

73. Процедури випробувань не повинні у будь-який спосіб піддавати дискримінації морське обладнання, вироблене в Україні та морське обладнання, вироблене в інших державах.

74. На морське обладнання, передбачене пунктом 72 цього Технічного регламенту, видається свідоцтво, яке погоджує встановлення на визначений термін такого морського обладнання на борту судна, а також накладає будь-які обмеження або встановлює будь-які положення щодо використання такого обладнання. Таке свідоцтво повинно завжди зберігатися разом з обладнанням.

75. У разі розміщення на борту судна морського обладнання, зазначеного в пункті 72 цього Технічного регламенту, Морська адміністрація повинна передати органу ринкового нагляду та зацікавленим організаціям та призначеним органам з

оцінки відповідності докладні відомості разом із звітами про всі відповідні випробування та процедури оцінки відповідності такого обладнання.

76. Якщо протягом 12 місяців з моменту видачі свідоцтва, зазначеного в пункті 74 цього Технічного регламенту, умови, викладені в пункті 72 цього Технічного регламенту не виконуються, центральний орган виконавчої влади, який в установленому законодавством порядку надав згоду на отримання дозволу, може відкликати свідоцтво.

77. У разі, якщо під Державний Прапор України передається судно, на борту якого є морське обладнання погоджене адміністрацією держави прапора іншої країни для встановлення у випадку технічних інновацій, Морська адміністрація під час погодження включення суден до Державного судового реєстру України має переконатись, що морське обладнання є таким же ефективним, як й обладнання, яке відповідає процедурам оцінки відповідності.

Звільнення від зобов'язань щодо випробувань або оцінки

78. У встановленому законодавством порядку може бути дозволено (надано звільнення судну від виконання вимог) встановити на борту судна морське обладнання, яке не відповідає процедурам оцінки відповідності або, яке не підпадає під дію пункту 72 цього Технічного регламенту, з метою його випробування або оцінки.

У такому разі видається свідоцтво, яке завжди супроводжує обладнання і передбачає всі необхідні обмеження та інші відповідні положення щодо використання цього обладнання.

Свідоцтво має бути обмежене певним періодом, найкоротшим та необхідним для завершення випробування.

Таке морське обладнання не може бути заміною обладнанню, яке відповідає вимогам цього Технічного регламенту. Морське обладнання, що відповідає вимогам цього Технічного регламенту, повинно залишатися на борту судна у справному стані для готовності до негайного використання у випадку необхідності.

Звільнення від зобов'язань за виняткових обставин

79. За виняткових обставин, обґрунтованих судновласником, якщо морське обладнання потрібно замінити в порту за межами України, і при цьому це є практично неможливим з огляду на раціональні затрати часу, затримку та витрати на встановлення на борту судна обладнання, яке має маркування «штурвал», на борту судна може бути встановлено інше морське обладнання за умов дотримання вимог, передбачених пунктами 80 - 82 цього Технічного регламенту.

80. Морське обладнання, встановлене на борту, має супроводжуватися документацією, виданою державою-членом Міжнародної морської організації, яка є стороною відповідних конвенцій, що засвідчують відповідність вимогам ІМО.

81. Морська адміністрація повинна бути невідкладно проінформована про характер і особливості такого морського обладнання.

82. Морська адміністрація при першій можливості повинна переконатися, що таке морське обладнання, разом з документацією про випробування, відповідає вимогам міжнародних інструментів, технічних специфікацій ІМО і цьому Технічному регламенту.

83. Якщо було доведено, що конкретне морське обладнання, яке має маркування «штурвал», відсутнє на ринку, в установленому законодавством порядку може бути дозволено (надано звільнення судну від виконання вимог міжнародних конвенцій) встановлення на борту судна іншого морського обладнання, з урахуванням пунктів 84 - 85 цього Технічного регламенту.

84. Дозволене морське обладнання повинно, наскільки це можливо, відповідати вимогам і стандартам випробувань, зазначеним у пунктах 5, 6, 48 цього Технічного регламенту.

85. Морське обладнання, встановлене на борту судна, повинно супроводжуватися тимчасовим свідоцтвом, виданим відповідною адміністрацією держави прапора, в якому зазначається інформація щодо:

обладнання з маркуванням «штурвал», яке необхідно замінити обладнанням з тимчасовим свідоцтвом;

детальних обставин, при яких видане тимчасове свідоцтво, зокрема щодо відсутності на ринку обладнання, що містить маркування «штурвал»;

точних проєктних конструкторських та експлуатаційних вимог, за якими обладнання було схвалено державною, що здійснює сертифікацію;

застосованих стандартів випробувань, у разі наявності.

Координація дій призначених органів

86. Координація дій та співпраця між призначеними органами здійснюється у формі секторальної групи (груп) призначених органів.

87. Призначені органи беруть участь у роботі секторальної групи (груп) призначених органів безпосередньо або через визначених представників.

Імплементативні інструменти

88. Для кожної позиції морського обладнання, для якої необхідно схвалення адміністрації держави прапора відповідно до вимог міжнародних конвенцій, Мінінфраструктури встановлюються проєктні, конструкторські та експлуатаційні вимоги та стандарти випробувань, передбачені в міжнародних інструментах, із зазначенням дати, з якої застосовують такі вимоги, та стандарти випробувань, у тому числі дати введення в обіг та встановлення на борту, відповідно до міжнародних інструментів та з урахуванням строків суднобудування.

89. Мінінфраструктури забезпечує актуалізацію відповідних проєктних, конструкторських та експлуатаційних вимог, встановлених в міжнародних інструментах та застосованих до вже встановленого на борту судна морського обладнання, щоб забезпечити відповідність такого встановленого обладнання вимогам міжнародних інструментів.

90. Морська адміністрація підтримує в актуальному стані базу даних (реєстр), що містить щонайменше таку інформацію:

перелік та основні дані сертифікатів відповідності, виданих призначеними органами відповідно до цього Технічного регламенту;

перелік декларацій про відповідність, виданих виробниками відповідно до цього Технічного регламенту.

91. Мінінфраструктури підтримує в актуальному стані:

перелік застосованих міжнародних інструментів, а також стандартів випробувань і вимог, що застосовуються відповідно до пунктів 5 та 6 цього Технічного регламенту;

перелік та повний текст критеріїв та процедур, зазначених у пункті 88 цього Технічного регламенту;

вимоги та умови для електронної мітки зазначені у пунктах 25 - 29 цього Технічного регламенту.
